

[Voigt]

vi stillede til finanslovsforslaget på dette område. Herom skal jeg henvise til vores ændringsforslag fra 2132 til 2143.

I øvrigt skal jeg nøjes med at henvise til, hvad fremskridtspartiets ordfører sagde den 12. marts 1976, folketingets forhandlinger 1975-76, sp. 7024-7025. Det var hr. Svend Andersen - ham savner vi for øvrigt i fremskridtspartiet.

Og så håber jeg, at det her på tingets første arbejdsdag har glædet folketingets formand, at jeg ikke har haft et dødsdygt manuskript med på talerstolen.

Ingerlise Koefoed (SF):

Så må jeg jo starte med at beklage, at jeg har et manuskript med, men jeg håber da ikke, at formanden vil synes, det er dødsdygt.

Det må være kulturministerens hensigt med forslagene til ændring af musikloven at prøve at løse nogle af de problemer, der har vist sig eller er blevet forstærket i den tid, musikloven har fungeret. I SF anerkender vi den indsats, der ligger i midt i en sparetid at foreslå 8 mill. kr. ekstra til musik og musikformidling, men på nogle områder er vi lidt i tvivl om forslagene indhold. Vi synes i hvert fald ikke, at lovændringen, selv om den giver lidt mere til den rytmiske musik, retter op på den skævhed, at omkring 75 pct. af de kroner, staten yder til støtte af musik og musikformidling, går til landsdelsorkestrene, mens de øvrige musikformer og formidlingsformer må slås om de sidste 25 pct. Den musik, der bruges mest, nemlig den rytmiske musik, får stadig for lidt.

Amtsmusikudvalgene bliver jo obligatoriske med dette forslag, og det er da i orden, men for os er det lige så vigtigt, at amtsmusikudvalgene virker efter hensigten. Vi spørger: informerer de godt nok om deres virksomhed? Kender musikinteresserede støttemulighederne, som amtsmusikudvalgene har? Hvordan virker egentlig den meget forskelligartede sammensætning af udvalgene?

Det bekymrer os også noget, at der ikke skal eksistere lignende udvalg i København og på Frederiksberg, som jo falder uden for amtssammenhængen og som sædvanlig er noget for sig selv. Vi mener, belært af erfaringer fra Københavns måde at fordele kulturbevillinger på, at de egentlig burde have et repræsentativt sammensat musikudvalg. Jeg

vil gerne henvise til noget, der måske ikke er musikalsk, men musiksk, nemlig til, hvordan det er gået med Tidsskriftcentret, hvordan det er gået med udstillingscenteret i Huset, og jeg vil da også godt sige, at sådan et agtet og dygtigt folkemusik- og folkedanserensemble som Tinkluti i den sidste tid har haft meget svært ved at opnå støtte fra Københavns kommune. Derfor mener jeg, at Københavns kommune burde forpligtes til at nedsætte et udvalg, lige så vel som man nu forpligter amterne dertil.

I den første musiklov var der en mulighed for støtte til musikskolerne. Det ændrer man med dette lovforslag til det, man kalder »musikundervisning af landsdækkende interesse eller af forsøgsmæssig karakter«. Vi har ikke noget imod det landsdækkende eller det forsøgsmæssige, men vi er meget bekymrede for musikskolerne og for hele musikundervisningens fremtid. Meget af dette ligger i kommunal regie, og kommunerne sparer. Det betyder, at forældrebetalingen til den frivillige musikundervisning stiger, og det betyder igen, at der ikke alene bliver en geografisk skævhed, som fru Birte Weiss omtalte, der kan også meget nemt blive en skævhed i klientelet. De musikskoler, som kører under fritidsloven, er også delvis spoleret af de nye holdstørrelser inden for fritidsundervisning, for hvem kan egentlig give individuel undervisning i hold på 4, og hold på 12 er meget dårlige til sammenspil.

Vi mangler en overbygning på musikskolerne, vi mangler ordentlige pædagogiske muligheder, og vi spørger: hvorfor har man egentlig ikke fået et musikskolesekretariat, og hvordan vil den foreslåede konsulentordning egentlig komme til at virke? Man skal have anbragt en konsulent i kulturministeriet for musikskolerne, som fortrinsvis ligger under undervisningsministeriet. Hvordan vil det komme til at gå? Hvordan indgår den rytmiske musik i den frivillige musikundervisning? Man taler om, at man vil lave en forsøgsmæssig uddannelse af pædagoger på det rytmiske felt, men vi kan ikke forstå, at man stadig taler om forsøg på det her område. Behovet er åbenbart, og det burde ikke være så svært at opbygge både en almenrytmisk pædagoguddannelse og en længere uddannelse, eventuelt på konservatorierne.

Vi synes, at forslaget om støtte til udlån af instrumenter og til køb af instrumenter er